BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. rugsėjo 9 d.*

Byloje T-36/09

dm-drogerie markt GmbH & Co. KG, įsteigta Karlsrūhėje (Vokietija), atstovaujama advokatų O. Bludovsky ir C. Mellein,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), iš pradžių atstovaujamą J. Novais Gonçalves, vėliau G. Schneider,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis:

Distribuciones Mylar, SA, įsteigta Gelves (Ispanija),

* Proceso kalba: anglų.

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2008 m. spalio 30 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 228/2008-1), susijusio su protesto procedūra tarp *Distribuciones Mylar, SA* ir *dm-drogerie markt GmbH & Co. KG*,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Azizi, teisėjai E. Cremona ir S. Frimodt Nielsen (pranešėjas),

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Teismo kanceliarijoje 2009 m. sausio 23 d.,

susipažinęs su atsakymu į ieškinį, pateiktu Teismo kanceliarijoje 2009 m. gegužės 19 d.,

atsižvelgęs į 2009 m. liepos 1 d. sprendimą neleisti pateikti dubliko,

atsižvelgęs į Teismo raštu šalims pateiktus klausimus,

susipažinęs su pastabomis, kurias šalys pateikė Teismo kanceliarijoje 2011 m. balandžio 15 d.,

atsižvelgęs į tai, kad nė viena šalis per mėnesį po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, ir todėl, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo pranešimu ir taikydamas Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135a straipsnį, nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 Iš dalies pakeisto 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), kuris pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), vienuoliktoje ir dvyliktoje konstatuojamose dalyse (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 12 ir 13 konstatuojamos dalys) numatyta:

„kadangi Bendrijos lygiu būtina imtis administracinių priemonių, kad pagal šį reglamentą sukurti prekių ženklams skirti teisės aktai būtų įgyvendinti kiekvienam prekių ženklui; kadangi dėl to labai svarbu, išlaikant esamą Bendrijos organizacinę

[institucinę] struktūrą bei valdžios pasidalijimą, įsteigti Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui), kuri galėtų nepriklausomai spręsti techninius klausimus ir turėtų teisinį, administracinį ir finansinį savarankiškumą; kadangi dėl to būtina ir tinkama, kad tai būtų juridinio asmens statusą turinti Bendrijos organizacija, kuri galėtų naudotis šiuo reglamentu suteiktais vykdomaisiais įgalinimais ir veiktų pagal Bendrijos teisės aktus, neperžengdama Bendrijos institucijų kompetencijos ribų;

kadangi būtina užtikrinti, kad šalys, kurioms turi įtakos Tarnybos priimami sprendimai, būtų teisiškai apsaugotos ypatingą prekių ženklų teisės pobūdį atitinkančiu būdu; kadangi dėl to yra numatyta galimybė apskųsti įvairių Tarnybos skyrių ir tyrėjų priimtus sprendimus; kadangi jeigu tas departamentas, kurio sprendimas ginčijamas, savo sprendimo nepakeičia, jis turi perduoti skundą Tarnybos Apeliacinei tarybai, kuriai reikia priimti sprendimą tuo klausimu; kadangi Apeliacinės tarybos sprendimai gali būti apskundžiami Europos Bendrijų Teisingumo Teismui, turinčiam teisę panaikinti arba pakeisti ginčijamą sprendimą.“

2 Reglamento Nr. 40/94 pagal 2004 m. vasario 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 422/2004, iš dalies keičiančio Reglamentą Nr. 40/94 (OL L 70, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t., p. 3), redakciją 60a straipsnyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 62 straipsnis) įtvirtinama teisių gynybos priemonė, minima Reglamento Nr. 40/94 dvyliktoje konstatuojamojoje dalyje, pagal kurią „jeigu tas departamentas, kurio sprendimas ginčijamas, savo sprendimo nepakeičia, jis turi perduoti skundą Tarnybos Apeliacinei tarybai, kuriai reikia priimti sprendimą tuo klausimu“. Reglamento Nr. 40/94 60a straipsnyje numatyta:

„1. Jei apeliaciją padavusiai šaliai prieštarauja kita šalis ir jei tas skyrius, kurio sprendimas ginčijamas, mano, kad apeliacija turi būti priimta ir yra tinkamai pagrįsta, jis pataiso savo sprendimą.

2. Sprendimas gali būti taisomas tik tuomet, jei tas skyrius, kurio sprendimas ginčijamas, praneša kitai šaliai apie savo ketinimą jį taisyti, o ta šalis priima jį [dėl to sutinka] per du mėnesius nuo pranešimo gavimo dienos.

3. Jei per du mėnesius nuo šio straipsnio 2 dalyje minimo pranešimo gavimo dienos kita šalis nesutinka, kad sprendimą reikia taisyti ir tuo tikslu padaro pareiškimą arba per nustatytą laikotarpį nepadaro jokio pareiškimo, apeliacija nedelsiant ir neaptarinėjant jos pagrįstumo perduodama Apeliacinei tarybai.

4. Tačiau jei per vieną mėnesį nuo dokumento, nurodančio pagrindus, gavimo dienos tas skyrius, kurio sprendimas ginčijamas, nenusprendžia, kad apeliacija yra priimtina ir tinkamai pagrįsta, jis, užuot ėmęsis šio straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytų priemonių, nedelsdamas ir neaptarinėdamas apeliacijos pagrįstumo, perduoda ją Apeliacinei tarybai."

3 Reglamento Nr. 40/94 77 a straipsnyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnis), kuris taip pat buvo įtrauktas Reglamentu Nr. 422/2004, nustatyta:

„1. Jei Tarnyba padarė įrašą registre arba priėmė sprendimą, kuriuose yra akivaizdi procedūrinė klaida, priskirtina Tarnybai, ši užtikrina, kad įrašas būtų anuliuotas, o sprendimas – panaikintas. Jei yra tik viena procedūrų šalis, kurios teisėms daro poveikį įrašas arba veiksmas, šie anuliuojami arba panaikinami, net jei šalis klaidos nepastebėjo.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minimą anuliavimą arba panaikinimą *ex officio* arba vienos iš procedūrų šalių prašymu nustato tas skyrius, kuris padarė įrašą arba priėmė sprendimą. Anuliavimas arba panaikinimas nustatomas per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai registre buvo padarytas įrašas arba buvo priimtas sprendimas, pasitarus su procedūrų šalimis arba [ir] visais į registrą įrašytais teisių į atitinkamą Bendrijos prekių ženklą savininkais.

3. Šis straipsnis neatima iš šalių teisės paduoti apeliaciją remiantis 57 ir 63 straipsnių nuostatomis arba galimybės 157 straipsnio 1 dalyje minimame Įgyvendinimo reglamente nustatyta tvarka ir sąlygomis ištaisyti visas kalbos, transkripcijos arba akivaizdžias klaidas Tarnybos sprendimuose arba Tarnybai priskirtinas klaidas registruojant prekių ženklą arba skelbiant apie registraciją."

4 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Reglamentą Nr. 40/94 (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), 53 taisyklėje, į kurią daroma nuoroda Reglamento Nr. 40/94 77a straipsnio 3 dalyje, nustatyta:

„Tarnybos sprendimuose gali būti taisomos tik kalbos klaidos, perrašymo netikslumai ir akivaizdžios klaidos. Jas ištaiso tuos sprendimus priėmęs skyrius savo nuožiūra arba suinteresuotos šalies prašymu."

Faktinės bylos aplinkybės

5 2004 m. rugpjūčio 13 d. ieškovė *dm-drogerie markt GmbH & Co. KG* pagal Reglamentą Nr. 40/94 pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

6 Prekių ženklas, kurį prašoma įregistruoti, yra žodinis žymuo *dm*.

7 Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 9 ir 16 klasėms ir kiekvienai šių klasių atitinka tokį aprašymą:

— 9 klasė: „Baterijos, akiniai, eksponuoti filmai, fotoaparatai, audio ir video kasetės, skaitmeninių kamerų atmintys ir duomenų dorojimo įrenginiai, matavimo aparatai, termometrai, rozečių apsaugos, elektroninio įrašymo laikmenos, kameros, kompaktinių diskų įrašymo priemonės garso ir vaizdo, įrašymo, perdavimo ir atgaminimo aparatai; kompiuterių spausdintuvai“;

— 16 klasė: „Popierius, kartonas; raštinės prekės, servetėlės iš popieriaus ar celiuliozės, vystyklai iš popieriaus ar celiuliozės, klijai popieriui ir raštinės prekėms ar buities reikmėms, nuotraukų dėklai, nuotraukų albumai, plastikinės plėvelės vyniojimui, atliekų maišai iš popieriaus ar plastiko, pakavimo krepšeliai, įmautės, krepšiai iš popieriaus ar plastiko, metalinė pakavimo folija, popieriniai rankšluosčiai.“

8 Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2005 m. gegužės 9 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 19/2005.

9 2005 m. liepos 26 d. *Distribuciones Mylar, SA*, protestą pateikusi šalis, pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnis) pateikė protestą dėl prašomo prekių ženklo registracijos šio sprendimo 7 punkte nurodytoms prekėms.

10 Protestas buvo grindžiamas ankstesniu vaizdiniu Ispanijos prekių ženklu, kurio paraiška pateikta 2003 m. spalio 13 d. ir įregistruota 2004 m. rugpjūčio 19 d. ir kuris pavaizduotas taip:

11 Protestas buvo grindžiamas visomis prekėmis ir paslaugomis, kurioms buvo įregistruotas ankstesnis prekių ženklas ir kurios priklauso 9 ir 39 klasėms bei atitinka tokį aprašymą:

— 9 klasė: „Kasos aparatai, skaičiavimo mašinos, duomenų dorojimo įrenginiai ir kompiuteriai“;

— 39 klasė: „Kompiuterinių detalių, spausdintų ir raštinės prekių transportas, pakavimas, laikymas ir platinimas“.

12 Protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas) nurodytu pagrindu.

13 Protestų skyriuje ieškovė nepateikė pastabų.

14 2007 m. gegužės 16 d. sprendimu, apie kurį ieškovei buvo pranešta tą pačią dieną, Protestų skyrius patenkino protestą dėl šio sprendimo 7 punkte išvardytų 9 klasės prekių, išskyrus akinius ir termometrus. Tačiau protestas buvo atmestas dėl 9 klasei priklausančių akinių ir termometrų bei dėl visų 16 klasės prekių.

15 Dėl eksponuotų filmų ir garso bei vaizdo kasečių Protestų skyrius nurodė (p. 4, pirma ir trečia pastraipos):

„<...> Šis panašumo laipsnis nustatytas ir dėl garso bei vaizdo kasečių, nes jos apima skaitmenines kasetes ir gali būti naudojamos skaitmeninėse vaizdo kamerose. Be to, tam tikri aparatai analogiškas kasetes leidžia konvertuoti į skaitmeninius DVD.

<…>

Vis dėlto minėtų sąsajų nepakanka, kad, viena vertus, eksponuoti filmai ir garso bei vaizdo kasetės bei, antra vertus, kokios nors protestą pateikusios šalies prekės būtų panašūs. Atsižvelgiant į visa tai, prekės, kaip antai eksponuoti filmai, kurios naudojamos

kartu su įprastai skaitmenines kameras pakeičiančiais aparatais ar priemonėmis, kaip antai garso ir vaizdo kasetėmis, kurios įprastai (sic).“

16 Toliau Protestų skyrius manė, kad yra galimybė supainioti prašomą įregistruoti prekių ženklą su protestą pateikusios šalies prekių ženklu visų prekių, galimų laikyti panašiomis, įskaitant ir tas, kurios mažai panašios, atžvilgiu. Todėl buvo atsisakyta įregistruoti prašomą prekių ženklą šioms prekėms, tarp kurių – eksponuoti filmai ir garso bei vaizdo kasetės.

17 2007 m. birželio 8 d. laišku Protestų skyrius pranešė šalims, kad remdamasis Reglamento Nr. 40/94 77a straipsniu jis ketina panaikinti 2007 m. gegužės 16 d. sprendimą dėl akivaizdžios procedūrinės klaidos, kuri buvo padaryta išsamiai nepalyginus prekių ir paslaugų sąrašų. Šalims buvo pasiūlyta per du mėnesius pateikti savo pastabas dėl šio panaikinimo tinkamumo.

18 2007 m. liepos 23 d. laišku, kurį VRDT gavo 2007 m. liepos 24 d., ieškovė pateikė savo pastabas. Šiame laiške ji tvirtino, kad protestą pateikusi šalis nepakankamai įrodė savo ankstesnės teisės buvimą ir kad nagrinėjamais prekių ženklais žymimos prekės nėra panašios. Be to, ji nurodė:

„Pareiškėja džiaugiasi Protestų skyriaus ketinimu panaikinti savo 2007 m. gegužės 16 d. sprendimą, nes galbūt taip bus išvengta dėl šio sprendimo jos ketinamos pateikti apeliacijos.“

19 2007 m. lapkričio 26 d. Protestų skyriaus narys šalims išsiuntė laišką, kuriame nurodyta:

„[VRDT] galiausiai nusprendė, kad jos 2007 m. gegužės 16 d. sprendime nėra jokios akivaizdžios procedūrinės klaidos. Todėl šiuo atveju neturi būti taikomas 77 a straipsnis. Vis dėlto šio sprendimo 4 puslapyje buvo akivaizdi klaida, kurią [VRDT] ištaisė pagal [Reglamento Nr. 2868/98] 53 straipsnį. Tai, kad ištaisoma ši klaida, nekeičia sprendimo rezultato."

20 Prie šio laiško buvo pridėta iš dalies pakeista 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcija (toliau – iš dalies pakeista 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcija). Šioje naujoje redakcijoje pradinės redakcijos 4 puslapio trečia pastraipa (žr. šio sprendimo 15 punktą) buvo pakeista tokia pastraipa:

„Protestą pateikusios šalies duomenų dorojimo įrenginiai apima plačią prekių kategoriją, į kurią, be kita ko, patenka aparatai, kurie iš eksponuoto filmo gali nuskaityti jame esančią vaizdinę informaciją ir ją konvertuoti į skaitmeninę optinę arba elektrinę informaciją (ir atvirkščiai). Šie aparatai gali būti parduodami tiek profesionalams, tiek mėgėjams specializuotose fotografijos parduotuvėse. Atsižvelgdama į tai, [VRDT] mano, kad eksponuoti filmai ir duomenų dorojimo įrenginiai yra truputį panašūs."

21 2007 m. lapkričio 26 d. laišku protestą pateikusi šalis paprašė, kad protesto procedūros šalims galėtų būti suteiktas terminas apeliacijai dėl ištaisyto sprendimo pateikti.

22 2007 m. gruodžio 19 d. Protestų skyriaus narys šalims parašė:

„Atkreipiame Jūsų dėmesį į tai, kad [VRDT] mano, jog [iš dalies pakeista 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcija] yra sprendimas, dėl kurio galima pateikti apeliaciją, todėl, vadovaujantis Reglamento Nr. 40/94 58 straipsniu, bet kuri procedūros, kuri buvo užbaigta priimant sprendimą, šalis gali paduoti apeliaciją dėl šio sprendimo tiek, kiek šiuo sprendimu nebuvo patenkinti jos reikalavimai. Pagal Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnį apeliacija [VRDT] turi būti paduodama raštu per du mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą dienos (t. y. 2007 m. lapkričio 26 d.), ir per keturis mėnesius nuo tos pačios dienos turi būti paduodamas rašytinis prašymas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai. Apeliacija laikoma paduota tik po to, kai sumokamas 800 EUR apeliacijos mokestis."

23 2008 m. sausio 24 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsniais (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniai), pateikė apeliaciją VRDT, kurioje visų pirma prašė panaikinti „iš dalies pakeistą 2007 m. gegužės 16 d. [Protestų skyriaus] sprendimo redakciją" ir, antra, atmesti visą protestą.

24 2008 m. kovo 17 d. pateiktame rašytiniame prašyme ieškovė išdėstė savo apeliacijos pagrindus. Ieškovė, be kita ko, rėmėsi toliau nurodytais kaltinimais. Pirma, pradinio sprendimo pakeitimais nebuvo ištaisytos akivaizdžios klaidos. Iš tiesų šiuos pakeitimus sudarė tai, kad naujais argumentais buvo pakeisti prieštaringi ir iš dalies nesuprantami motyvai. Antra, prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimos prekės nepanašios. Trečia, protestą pateikusi šalis neįrodė, kad ji yra prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, savininkė.

25 Protestą pateikusi šalis nepateikė pastabų dėl apeliacijos.

26 2008 m. spalio 30 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas), apie kurį ieškovei buvo pranešta 2008 m. lapkričio 14 d., VRDT pirmoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją kaip nepriimtiną.

27 Visų pirma ji nusprendė, kad dėl Protestų skyriaus sprendimo redakcijos, apie kurią ieškovei pranešta 2007 m. gegužės 16 d., apeliacija buvo pateikta praleidus Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnis) numatytą terminą ir kad dėl to šis sprendimas tapo galutinis.

28 2007 m. birželio 8 d. Protestų skyriaus laiškas, kuriuo šalims siūlyta pateikti pastabas dėl minėto sprendimo panaikinimo, neturėjo apeliacijos termino stabdomojo poveikio.

29 Ieškovės atsakymas į šį laišką negali būti laikomas apeliacija dėl šio sprendimo. Bet kuriuo atveju šis atsakymas, kurį VRDT gavo 2007 m. liepos 24 d., buvo pateiktas pasibaigus dviejų mėnesių apeliacijos terminui, kuris prasideda pranešus apie sprendimą.

30 Apeliacinė taryba taip pat manė, kad sunkumai suprasti pirminę sprendimo redakciją netrukdė ieškovei pateikti apeliacijos, atvirkščiai, – turėjo ją paskatinti.

31 Taigi 2008 m. sausio 24 d. ieškovės pateikta apeliacija dėl 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo pirminės redakcijos yra pavėluota ir turi būti atmesta kaip nepriimtina.

32 Antra, Apeliacinė taryba sutiko, kad 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo klaidų ištaisymas yra aktas, galintis turėti įtakos ieškovės interesams ir aiškiai pakeisti jos teisinę padėtį.

33 Vis dėlto šioje byloje aptariamas klaidų ištaisymas nepakenkė šalių interesams Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 59 straipsnis) vartojama prasme. Iš dalies pakeistos 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijos rezoliucinė dalis yra tokia pati kaip ir pirminėje redakcijoje. Taigi aptariamas klaidų ištaisymas, kuriame tik pagrindžiama pirminio sprendimo rezoliucinė dalis, nepadarė neigiamos įtakos ieškovei. Todėl iš dalies pakeista 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcija nėra aktas, dėl kurio galima pateikti apeliaciją.

34 Be to, nusprendęs ištaisyti korektūros klaidas, kaip numatyta Reglamento Nr. 2868/95 53 taisyklėje, o ne panaikinti sprendimą, kaip tai numatyta Reglamento Nr. 40/94 77 a straipsnyje, arba peržiūrėti, kaip numatyta pastarojo reglamento 60 a straipsnyje, Protestų skyrius nepakeitė pirminio sprendimo nauju.

35 Todėl apeliacija buvo atmesta kaip nepriimtina taip pat tiek, kiek ji buvo pateikta dėl iš dalies pakeistos 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijos.

Šalių reikalavimai

36 Ieškovė Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— visų pirma atmesti visą protestą ir, nepatenkinus šio reikalavimo – grąžinti bylą VRDT,

— priteisti iš protestą pateikusios šalies bylinėjimosi išlaidas.

37 VRDT Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

38 Šiame ieškinyje ieškovė teigia, kad Apeliacinė taryba klaidingai atmetė jos apeliaciją kaip nepriimtiną, ir savo pirmuoju reikalavimu prašo panaikinti ginčijamą sprendimą. Be to, ieškovė prašo Teismo atmesti visą protestą arba, nepatenkinus šios reikalavimo, – grąžinti bylą VRDT.

Dėl reikalavimo panaikinti ginčijamą sprendimą

Šalių argumentai

39 Ieškovė teigia, kad Apeliacinė taryba klaidingai pripažino jos apeliaciją nepriimtina.

40 Pirma, pastabos, jos pateiktos 2007 m. liepos 23 d. atsakant į 2007 m. birželio 8 d. laišką, kuriuo Protestų skyrius pranešė šalims apie savo ketinimą panaikinti 2007 m. gegužės 16 d. sprendimą, sustabdė apeliacijos dėl šio sprendimo pateikimo termino eigą.

41 Anot ieškovės, iš tikrųjų būtų nelogiška ir neteisinga, kad kiekviena šalis, kuriai pakenkė sprendimas, privalėtų pateikti apeliaciją dėl šio sprendimo tuo metu, kai dėl jo paraleliai vyksta panaikinimo procedūra. Priešingas sprendimas lemtų dviejų skirtinguose VRDT skyriuose vykstančių skirtingų procedūrų, kurios galėtų būti užbaigtos skirtingais sprendimais, koegzistavimą. Be to, tam tikru atveju panaikinus sprendimą, apeliacija netektų savo naudingo poveikio.

42 Taigi darytina išvada, kad pradėjus sprendimo panaikinimo procedūrą per apeliacijos dėl šio sprendimo pateikimo terminą sustoja minėto termino eiga.

43 Antra, tuo atveju, jeigu pradėjus peržiūros procedūrą nagrinėjamu atveju nesustotų apeliacijos termino eiga, pagal teisėtų lūkesčių apsaugos principą būtų reikalaujama, kad šalys apie tai būtų įspėtos ir joms būtų pranešta apie būtinybę pateikti atskirą apeliaciją Apeliacinėje taryboje.

44 Trečia, Apeliacinė taryba neturi pagrindo teigti, kad pranešimas apie iš dalies pakeistą 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakciją nagrinėjamu atveju nėra aktas, dėl kurio galima pateikti apeliaciją, dėl to, kad šios redakcijos rezultatas nesiskiria nuo pirminėje šio sprendimo redakcijoje nurodyto rezultato. Nagrinėjamu atveju reikia atsižvelgti į tai, kad iš dalies pakeistoje 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijoje naujais motyvais pakeičiami pirminėje redakcijoje buvę prieštaringi ir iš dalies nesuprantami motyvai. Viena vertus, neįmanoma pateikti apeliacijos dėl sprendimo, kuriame trūksta motyvų. Kita vertus, dėl sprendimo dalių, su kuriomis susiję pakeitimas, turi būti galimybė pateikti apeliaciją. Beje, VRDT pritaria ieškovės nuomonei, kaip tai matyti tiek iš dalies pakeistoje 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijoje nurodyto apeliacijos termino, tiek iš 2007 m. gegužės 16 d. laiško (žr. šio sprendimo 22 punktą) formuluotės.

45 Ketvirta, pagal teisėtų lūkesčių apsaugos principą nagrinėjamu atveju buvo reikalaujama, kad Apeliacinė taryba apeliaciją laikytų priimtina. Iš tikrųjų VRDT aiškiai ir akivaizdžiai du kartus nurodė (žr. šio sprendimo 44 punktą), kad iš dalies pakeista 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcija yra aktas, dėl kurio galima pateikti apeliaciją. Taigi VRDT turėjo laikytis savo pačios nurodymų.

46 Nors VRDT mano, kad Apeliacinė taryba teisingai atmetė apeliaciją kaip nepriimtiną, ji pradeda primindama pažeidimus, kuriuos nagrinėjamu atveju padarė Protestų skyrius.

47 Pirma, 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo motyvai yra su trūkumais, visų pirma argumentai prieštaringi ir yra nebaigtas sakinys.

48 Antra, Protestų skyrius pradėjo Reglamento Nr. 40/94 77 a straipsnyje numatytą panaikinimo procedūrą, nors nebuvo padaryta jokia akivaizdi procedūrinė klaida.

49 Trečia, Protestų skyrius taikė Reglamento Nr. 2968/95 53 taisyklę, pagal kurią leidžiama ištaisyti korektūros klaidas, nors pirminėje 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijoje padarytais pakeitimais buvo ištaisytos ne akivaizdžios klaidos, kaip antai kalbos klaidos, perrašymo netikslumai ar kitokios klaidos, kurias reikia ištaisyti akivaizdžiai, t. y. kad negalima įsivaizduoti kitokio teksto kaip tik tą, kuris būtų po klaidų ištaisymo. Taigi, kaip teisingai pažymėjo Apeliacinė taryba, 2007 m. lapkričio 26 d. laiške Protestų skyrius nesilaikė pareigos motyvuoti, kuri jam tenka pagal Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnis), nes nenurodė, kokios yra korektūros klaidos, kurias reikia ištaisyti.

50 Ketvirta, kaip jai taip pat nurodė Apeliacinė taryba, 2007 m. lapkričio 26 d. laiškas buvo pasirašytas tik vieno šio skyriaus nario, o taip pažeidžiama Reglamento Nr. 2868/95 100 taisyklė.

51 Vis dėlto Apeliacinė taryba teisingai atmetė ieškovės dėl iš dalies pakeistos 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijos pateiktą apeliaciją kaip nepriimtiną. Pirma, ieškovei įteikus 2007 m. birželio 8 d. laišką, kuriame šalims buvo siūloma pateikti pastabas

dėl galimo 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo panaikinimo, nesustojo apeliacijos dėl šio sprendimo pateikimo termino eiga. Antra, ieškovė neturi pagrindo nagrinėjamu atveju remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu. Trečia, iš dalies pakeista 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcija nepaveikia ieškovės teisinės padėties ir dėl to nėra aktas, dėl kurio galima pateikti apeliaciją.

52 Visų pirma VRDT tvirtina, jog iš Reglamento Nr. 40/94 77a straipsnio 3 dalies matyti, kad pradėjus šiame straipsnyje numatytą panaikinimo procedūrą nesustoja to paties reglamento 59 straipsnyje numatyto apeliacijos dėl šio sprendimo termino eiga.

53 Be to, VRDT neprivalo šalių informuoti apie tai, kad pradėjus panaikinimo procedūrą nesustoja apeliacijos termino eiga.

54 Ieškovė nepateikė apeliacijos dėl 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo per du mėnesius nuo pranešimo apie jį. Taigi Apeliacinėje taryboje ieškovės pateikta apeliacija buvo siekiama, kad Apeliacinė taryba peržiūrėtų galutiniu tapusį sprendimą, o to ji negalėjo daryti.

55 Antra, nagrinėjamu atveju ieškovė neturi pagrindo remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu.

56 Visų pirma ieškovė, jai pranešant apie 2007 m. gegužės 16 d. sprendimą, o tai įvyko sprendimo priėmimo dieną, buvo informuota apie tai, kad dėl šio sprendimo ji per du mėnesius gali pateikti apeliaciją.

57 Antra, panaikinimo procedūra nebūtinai užbaigiama numatytu sprendimo panaikinimu. Nagrinėjamos bylos aplinkybėmis ieškovė juo labiau turėjo pagrindo abejoti, kad 2007 m. gegužės 16 d. sprendimas gali būti panaikintas dėl to, kad šio sprendimo trūkumus sudarė ne akivaizdžios procedūrinės klaidos. Taigi ji negalėjo pagrįstai tikėtis, kad aptariamas sprendimas bus panaikintas, taip užtikrintai, kad galėjo neabejodama atsisakyti pateikti apeliaciją dėl registracijos paraiškos atmetimo iš dalies.

58 Trečia, nagrinėjamu atveju Protestų skyriaus atliktas klaidų ištaisymas nesukėlė pasekmių teisinei ieškovės padėčiai, nes jos pateiktos registracijos paraiškos atmetimo apimtis būtų nepakitusi.

59 Todėl, anot VRDT, Apeliacinė taryba turėjo atmesti ieškovės apeliaciją kaip nepriimtiną, o tai ji ir padarė.

60 Galiausiai VRDT mano, kad Apeliacinė taryba nepadarė jokios teisės klaidos ir kad šį ieškinį reikia atmesti. Vis dėl to ji neprieštarauja tam, kad Teismas, atsižvelgdamas į Protestų skyriaus padarytas klaidas, priimtų teisingą sprendimą.

Bendrojo Teismo vertinimas

— Dėl galimybės pateikti apeliaciją dėl iš dalies pakeistos 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijos

61 Iš bendrai skaitomų Reglamento Nr. 40/94 57 ir 58 straipsnių nuostatų matyti, kad dėl protestų skyriaus sprendimų, kuriais užbaigiama protesto procedūra, šalys, kurioms šiai sprendimais buvo pakenkta, gali pateikti apeliaciją VRDT apeliacinėse tarybose.

62 Apeliacijoje, kurią ieškovė pateikė Apeliacinėje taryboje, ji prašė panaikinti „iš dalies pakeistą 2007 m. gegužės 16 d. [Protestų skyriaus] sprendimo redakciją“ ir atmesti visą protestą.

63 Kadangi ginčijamu sprendimu ši apeliacija buvo atmesta kaip nepriimtina, ieškovė prašo Teismo panaikinti šį sprendimą.

64 Apeliacinė taryba tam, kad padarytų išvadą, prie kurios priėjo ginčijamame sprendime, iš esmės manė, kad, viena vertus, nepateikusi apeliacijos per terminą, kuris prasidėjo pranešus apie pirminę 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakciją, ieškovė daugiau nebegalėjo ginčyti šio sprendimo, ir, antra vertus, kadangi Protestų skyriui

ištaisius klaidas nepakito ieškovės prašomo prekių ženklo registracijos teisių apimtis, iš dalies pakeista 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcija nėra aktas, dėl kurio galima pateikti apeliaciją.

65 Grįsdama šį ieškinį ieškovė ginčija šiuos du įvertinimus.

66 Taigi visų pirma reikia išnagrinėti klausimą, ar iš dalies pakeista 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcija buvo aktas, dėl kurio galima pateikti apeliaciją Apeliacinėje taryboje. Todėl visų pirma reikia nustatyti pirminės 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijos pakeitimų, kuriuos padarė Protestų skyrius, apimtį.

67 Pirminės 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijos 4 puslapyje buvo taip suformuluota pastraipa:

„<...> Šis panašumo laipsnis nustatytas ir dėl garso bei vaizdo kasečių, nes jos apima skaitmenines kasetes ir gali būti naudojamos skaitmeninėse vaizdo kamerose. Be to, tam tikri aparatai analogiškas kasetes leidžia konvertuoti į skaitmeninius DVD.“

68 Tačiau tame pačiame puslapyje taip pat buvo tokia pastraipa:

„Vis dėlto minėtų sąsajų nepakanka, kad, viena vertus, eksponuoti filmai ir garso bei vaizdo kasetės ir, antra vertus, kokios nors protestą pateikusios šalies prekės būtų panašios. Atsižvelgiant į visa tai, prekės, kaip antai eksponuoti filmai, kurios naudojamos

kartu su įprastai skaitmenines kameras pakeičiančiais aparatais ar priemonėmis, kaip antai garso ir vaizdo kasetėmis, kurios įprastai (*sic*)“

69 Taigi pirminėje 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijoje buvo prieštaringas vertinimas dėl to, ar garso ir vaizdo kasetės ir protestą pateikusios šalies prekių ženklu žymimos prekės yra panašios. Be to, Protestų skyrius manė, kad eksponuoti filmai ir prekės, kurioms buvo įregistruotas protestą pateikusios šalies prekių ženklas, nepanašios. Vis dėlto protestas buvo patenkintas, todėl ieškovės pateikta registracijos paraiška atmesta tiek dėl garso ir vaizdo kasečių, tiek dėl eksponuotų filmų.

70 Protestų skyriui taisant 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo klaidas, šio sprendimo 68 punkte pakartota pastraipa buvo pakeista šia pastraipa:

„Protestą pateikusios šalies duomenų dorojimo įrenginiai apima plačią prekių kategoriją, į kurią, be kita ko, patenka aparatai, kurie iš eksponuoto filmo gali nuskaityti jame esančią vaizdinę informaciją ir ją konvertuoti į skaitmeninę optinę arba elektrinę informaciją (ir atvirkščiai). Šie aparatai gali būti parduodami tiek profesionalams, tiek mėgėjams specializuotose fotografijos parduotuvėse. Atsižvelgdama į tai, [VRDT] mano, kad eksponuoti filmai ir duomenų dorojimo įrenginiai yra truputį panašūs.“

71 Taigi šiuo klaidų ištaisymu buvo pašalintas pirminis prieštaravimas, susijęs su garso ir vaizdo kasetėmis, ir paneigtas pirminis įvertinimas, pagal kurį eksponuoti filmai ir protestą pateikusios šalies prekių ženklu žymimos prekės nepanašios. Tačiau rezoliucinė dalis nebuvo pakeista.

72 Reikia priminti, kad pirmiausia numatęs panaikinti 2007 m. gegužės 16 d. sprendimą Protestų skyrius pripažino, kad Reglamento Nr. 40/94 77a straipsnyje numatytos sąlygos neįvykdytos. 2007 m. lapkričio 26 d. laiške, kuris buvo pridėtas prie iš dalies pakeistos 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijos pranešimo (žr. šio sprendimo 21 punktą), vienas iš Protestų skyriaus narių nurodė, kad pirminėje šio sprendimo redakcijoje yra akivaizdi klaida, kurią reikia ištaisyti taikant Reglamento Nr. 2868/95 53 taisyklę.

73 Pagal šią nuostatą, kai VRDT savo nuožiūra arba suinteresuotos šalies prašymu nustato, kad sprendime yra kalbos klaida, perrašymo netikslumas ir akivaizdi klaida, ji užtikrina, kad jas ištaisytų tą sprendimą priėmęs skyrius ar taryba. Iš šios formuluotės matyti, kad remiantis šia nuostata galima taisyti tik rašybos arba gramatines klaidas, perrašymo netikslumus – pavyzdžiui, šalių pavardės ar pavadinimo klaidos arba žymenų rašymo klaidos, – arba klaidas, kurios tokios akivaizdžios, kad negalima įsivaizduoti kitokio teksto kaip tik to, kuris būtų ištaisius klaidas.

74 Nagrinėjamu atveju padarytais pakeitimais (žr. šio sprendimo 67–71 punktus) buvo ne tik papildytas neužbaigtas sakinys, kurio prasmės nebuvo galima suprasti, bet ir pašalintas motyvų ir rezoliucinės dalies tarpusavio prieštaravimas, kiek tai susiję su šiomis prekėmis ir eksponuotais filmais.

75 Taigi reikia konstatuoti, kad pirminės 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijos klaidų ištaisymas buvo susijęs su pačia šio sprendimo esme ir kad todėl tai nėra korektūros klaidos ištaisymas. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad sprendime esantis motyvų prieštaravimas dėl to, ar tam tikros prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimos prekės ir tam tikros prekės, kurioms buvo įregistruotas protestą pateikusios šalies prekių ženklas, yra panašios, gali būti išspręstas tiek vienaip, tiek kitaip. Be to, sprendimo motyvų ir rezoliucinės dalies prieštaravimas, atsirandantis dėl to, kad tam tikros

prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimos prekės ir tam tikros prekės, kurioms buvo įregistruotas protestą pateikusios šalies prekių ženklas, nelaikomos panašiomis, nors protestas vis tiek buvo patenkintas dėl šių prekių, taip pat gali būti išspręstas padarant išvadą, kad aptariamos prekės yra šiek tiek panašios, arba atmetant protestą dėl šių prekių.

76 Remiantis tuo darytina išvada, kad tekstas, kuriuo buvo pakeistas pirminis 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo tekstas, nebuvo aiškus ir kad nagrinėjamu atveju padarytas pakeitimas negali būti laikomas vienos iš Reglamento Nr. 2868/95 53 taisyklėje numatytų klaidų ištaisymu.

77 Šis pakeitimas juo labiau negalėjo būti padarytas remiantis viena iš kitų nuostatų, pagal kurias Protestų skyriams leidžiama pakeisti priimtus savo sprendimus, apie kuriuos jau pranešta.

78 Iš tiesų, kaip buvo pripažinta prie iš dalies pakeistos 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijos pranešimo pridėtame 2007 m. lapkričio 26 d. laiške, Reglamento Nr. 40/94 77 a straipsnyje numatytos sąlygos nebuvo įvykdytos, nes nagrinėjamu atveju nebuvo padaryta jokia akivaizdi VRDT priskirtina procedūrinė klaida. Taigi Protestų skyrius negalėjo panaikinti 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo ir priimti kito.

79 Nagrinėjamu atveju Protestų skyrius negalėjo pasinaudoti Reglamento Nr. 40/94 60a straipsnyje numatytu įgaliojimu peržiūrėti savo paties sprendimus, nes norint pasinaudoti šia galimybe reikia, kad Apeliacinėje taryboje būtų pateikta

apeliacija, ir nustatyta, kad ieškovė per Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje numatytą terminą nepateikė apeliacijos dėl pirminės 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijos.

80 Kaip nurodyta Reglamento Nr. 40/94 vienuoliktoje ir dvyliktoje konstatuojamosiose dalyse, priimdamas šį reglamentą teisės aktų leidėjas norėjo apibrėžti VRDT ir kiekvienos šios institucijos instancijos įgaliojimus. Taigi įprastas būdas ginčyti Protestų skyriaus sprendimus – šalių, kurių interesams šie sprendimai kenkia, pasinaudojimas apeliacijos galimybėmis, numatytomis Reglamento Nr. 40/94 VII dalyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 VII dalis). Be to, Reglamente Nr. 40/94 numatyti trys atvejai, kada protestų skyriai patys gali pakeisti savo priimtus sprendimus, t. y. šio sprendimo 72–79 punktuose nagrinėti atvejai. Šie atvejai yra baigtinio pobūdžio. Iš Reglamentu Nr. 40/94 įtvirtintų administracinių procedūros nuostatų bendros struktūros matyti, kad protestų skyrių įgaliojimai paprastai baigiasi jiems priėmus sprendimą pagal Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnis) ir kad jie neturi įgaliojimo atšaukti ar pakeisti savo priimtų sprendimų, išskyrus teisės aktais numatytais atvejais.

81 Vis dėlto, kaip priminta, 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo klaidų ištaisymas aiškiai nebuvo akivaizdžios klaidos ištaisymas ir jis nepateko į jokį kitą Reglamente Nr. 40/94 numatytą atvejį.

82 Taigi pirminės 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijos pakeitimas buvo padarytas ne vienu iš Reglamento Nr. 40/94 numatytų atvejų, kai protestų skyriai gali pakeisti savo sprendimus. Taigi šis pakeitimas neturėjo jokio teisinio pagrindo, kaip tam,

beje, pritarė ir ieškovė savo apeliacijoje Apeliacinėje taryboje, ir Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime, ir VRDT savo atsakyme į ieškinį šiame procese.

83 Šiuo atžvilgiu iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad Europos Sąjungos institucijų, įstaigų ar organų priimtiems teisės aktams iš esmės taikoma teisėtumo prezumpcija ir todėl jie sukelia teisinių pasekmių, net jeigu jiems būdingi pažeidimai, kol jie nepanaikinami ar neatšaukiami. Tačiau, nukrypstant nuo šio principo, aktai, kuriems būdingas pažeidimas, kurio sunkumas toks akivaizdus, kad jo negalima toleruoti Sąjungos teisės sistemoje, turi būti netgi automatiškai laikomi nesukėlusiais jokių teisinių pasekmių, t. y. teisės požiūriu laikytini neegzistuojančiais. Šios išimties tikslas yra išlaikyti pusiausvyrą tarp dviejų pagrindinių, kartais vienas kitam prieštaraujančių reikalavimų, kuriuos turi atitikti teisės sistema, t. y. tarp teisinių santykių pastovumo ir teisėtumo užtikrinimo. Padarius išvadą, kad aktas yra neegzistuojantis, kyla sunkių pasekmių, todėl tokia išvada dėl teisinio saugumo priežasčių galima tik kraštutiniais atvejais (šiuo klausimu žr. 1957 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Algera ir kt. prieš Assemblée commune*, 7/56 ir 3/57-7/57, Rink. p. 81, 122; 1977 m. gegužės 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Hebrant prieš Parlamentą*, 31/76, Rink. p. 883, 23 punktą; 1987 m. vasario 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Consorzio Cooperative d'Abruzzo prieš Komisiją*, 15/85, Rink. p. 1005, 10 ir 11 punktus ir 1994 m. birželio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš BASF ir kt.*, C-137/92 P, Rink. p. I-2555, 48–50 punktus).

84 Taigi Teisingumo Teismas nusprendė, kad nesant ypatingų aplinkybių, galinčių pateisinti tokį vėlavimą, vertinimo ataskaita, kurią administracija patvirtino praėjus daugiau nei penkiolikai mėnesių nuo laikotarpio, dėl kurio ji buvo parengta, teisiškai neegzistuoja (83 punkte minėto Sprendimo *Hebrant prieš Parlamentą* 22–26 punktai).

85 Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad nagrinėdamas ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo jis turi patikrinti, ar tariamai pažeista antrinės teisės nuostata priskiriama Bendrijoms deleguotai kompetencijai ir ar dėl šios priežasties ji nelaikoma neturinčia jokio teisinio pagrindo Bendrijos sistemoje, ir kad dėl nagrinėjamo sprendimo per nustatytą terminą nėra pareikštas ieškinys dėl panaikinimo ir todėl yra tapęs galutiniu

(1969 m. gruodžio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, 6/69 ir 11/69, Rink. p. 523, 11–13 punktai).

86 Šiais precedentais įrodoma, kad pažeidimai, dėl kurių Sąjungos teismas gali aktą laikyti teisiškai neegzistuojančiu, skiriasi nuo neteisėtumo, kurį pripažinus iš esmės panaikinami aktai, kuriems taikoma Sutartyje numatyta teisėtumo kontrolė, ne pagal savo pobūdį, bet pagal sunkumą ir akivaizdumą. Iš tiesų teisiškai neegzistuojančiais turi būti laikomi aktai, kuriems būdingi pažeidimai yra tokie sunkūs ir akivaizdūs, kad paveikia jų esmines sąlygas (šiuo klausimu žr. 83 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš BASF ir kt.* 51 ir 52 punktus).

87 Nagrinėjamu atveju, kaip konstatuota šio sprendimo 72–82 punktuose, iš dalies pakeistai 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijai būdingi pažeidimai, kurie susiję su esminėmis šio akto sąlygomis ir kurių sunkumo ir akivaizdumo, vertinant bendrai, negalėjo nepastebėti nei Protesto procedūros šalys, nei Apeliacinė taryba.

88 Iš tikrųjų Apeliacinė taryba nurodė, kad Protestų skyriaus narys, vienintelis pasirašęs laišką, kuriuo buvo pranešta ieškovei apie iš dalies pakeistą 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakciją, nepagrindė akivaizdžias klaidas leidžiančios ištaisyti taisyklės taikymo šiuo atveju (ginčijamo sprendimo 11 punktas).

89 Siekiant išsamumo, reikia pažymėti, kad pati VRDT atsakymo į ieškinį 27–32 punktuose taip pat savo iniciatyva nurodė iš dalies pakeistai 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijai būdingo neteisėtumo sunkumą.

90 Be to, apeliacijos, kurią ieškovė pateikė Apeliacinėje taryboje, su ginčijamu sprendimu susijusiose pastraipose, pakartotose šio sprendimo 15 punkte, ieškovė nurodė:

„VRDT vertinimui, pagal kurį [pirminėje 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijoje padaryta] „akivaizdi klaida“, negali būti pritarta.

4 puslapyje, į kurį daro nuorodą VRDT, matyti, kad kai kurie sakiniai vos suprantami:

<…>

Cituojamos dalys prieštaringos, tačiau jos visiškai nėra akivaizdi klaida. Kurią iš šių dviejų nuomonių reikia laikyti kaip akivaizdžiai klaidingą?

Galiausiai trečioji [pastraipa] baigiama viduryje sakinio <...>. Taigi [ši pastraipa] nesuprantama.

Vis dėlto lyginant [pirminės 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijos] 4 puslapio trečią [pastraipą] su [iš dalies pakeistos 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijos] trečia [pastraipa] konstatuotina, kad reikėjo papildyti ne pirmąjį sakinį ir buvo įtrauktos visiškai skirtingos dalys, būtent su naujais argumentais, susijusiais su „eksponuotų filmų ir duomenų apdorojimo įrenginių nedideliu panašumu“. Šiais naujais argumentais [nėra ištaisoma] akivaizdi klaida ir todėl [2007 m. gegužės 16 d.

sprendimo] pakeitimas, atrodo, buvo padarytas nesilaikant Bendrijos prekių ženklo teisės aktų."

91 Taigi per Bendrajame Teisme vykstantį procesą tai, kad iš dalies pakeista 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcija akivaizdžiai neteisėta, pažymėjo ir ieškovė, ir Apeliacinė taryba, ir VRDT.

92 Kaip konstatuota šio sprendimo 82 punkte, Protestų skyriaus įgaliojimai priimti sprendimą dėl protesto buvo baigęsi tą dieną, kai nesant jokio teisinio pagrindo buvo priimta iš dalies pakeista 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcija. Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad toks įgaliojimų trūkumas yra pažeidimas, kuris paveikia esminės nagrinėjamo akto sąlygas taip, kad reikia konstatuoti, jog jis neegzistuoja (žr. šio sprendimo 86 punktą).

93 Todėl nagrinėdama dėl tokio akto pateiktą apeliaciją Apeliacinė taryba privalėjo konstatuoti, kad teisiškai jis neegzistuoja, ir pripažinti jį niekiniu, kaip tam, beje, pritarė VRDT, atsakydama į Bendrojo Teismo šalims šiuo atžvilgiu užduotus klausimus.

94 Darytina išvada, kad, pirma, Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, kai nagrinėjo klausimą, ar iš dalies pakeista 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcija paveikė ieškovės teisinę padėtį, ir atmetė kaip nepriimtiną dėl šio akto pateiktą apeliaciją, ir, antra, ginčijamą sprendimą reikia panaikinti savo iniciatyva dėl to, kad jame šis aktas nebuvo pripažintas niekiniu.

95 Iš to, kas išdėstyta, taip pat matyti, kad ieškovės prašomo įregistruoti prekių ženklo registracijos teisių apimtis buvo nustatyta pirminėje 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo

redakcijoje. Iš ieškovės Bendrajam Teismui pateiktų bylos dokumentų matyti, kad apie šią redakciją buvo pranešta tą pačią dieną. Taigi ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 59 straipsniu, turėjo pateikti apeliaciją per du mėnesius nuo šios datos. Tačiau ji neginčija, kad per šį terminą nepateikė apeliacijos dėl šio sprendimo. Todėl reikia konstatuoti, kad tą dieną, kai ieškovė pateikė savo apeliaciją Apeliacinėje taryboje, iš principo ji nebeturėjo teisės ginčyti Protestų skyriaus sprendimo pagrįstumo.

96 Vis dėlto reikia išnagrinėti ieškovės argumentus, susijusius su pasekmėmis, kylančiomis iš prieš pasibaigiant apeliacijos terminui, prasidedančiam nuo pranešimo apie pirminę 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakciją, VRDT atlikto pranešimo apie savo ketinimą panaikinti šį sprendimą, taip pat argumentus, susijusius su teisėtų lūkesčių apsaugos principu.

— Dėl 2007 m. birželio 8 d. laiško įteikimo pasekmių apeliacijos termino eigai

97 2007 m. birželio 8 d. laišku (žr. šio sprendimo 17 punktą) ieškovei buvo pranešta apie Protestų skyriaus ketinimą panaikinti 2007 m. gegužės 16 d. sprendimą.

98 Ieškovė teigia, kad vertinant jos apeliacijos Apeliacinėje taryboje priimtinumą reikia atsižvelgti į tai, jog šis laiškas buvo įteiktas per apeliacijos terminą, prasidedantį nuo pranešimo apie pirminę 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakciją. Ieškovė taip pat remiasi tuo, kad į 2007 m. birželio 8 d. laišką ji atsakė per šiame laiške nustatytą terminą.

99 Šiuo klausimu visų pirma reikia konstatuoti, kad pranešimas protesto procedūros šalims apie ketinimą panaikinti sprendimą pagal Reglamento Nr. 40/94 77a straipsnio 2 dalį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnio 2 dalis) Protestų skyriui yra privalomo pasitarimo priemonė, leidžianti šalims išdėstyti savo požiūrį dėl šio panaikinimo pagrįstumo ar nepagrįstumo ir taip suteikti VRDT informaciją, reikalingą įvertinti, ar įvykdytos Reglamento Nr. 40/94 77a straipsnio 1 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnio 1 dalis) numatytos sąlygos. Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgusi į 2007 m. birželio 8 d. laišką, ieškovė visiškai negalėjo būti tikra dėl to, ką VRDT nuspręs dėl 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo panaikinimo.

100 Antra, reikia pažymėti, kad iš Reglamento Nr. 40/94 77a straipsnio 3 dalies matyti, jog panaikinimo procedūra vykdoma nepažeidžiant šalių teisės pateikti apeliaciją dėl sprendimo, kurį ketinama panaikinti.

101 Todėl, Reglamente Nr. 40/94 nesant jokios aiškios nuorodos, tai, kad pagal jo 77 a straipsnio 2 dalį pradedama konsultavimosi su iš anksto sprendimo panaikinimu suinteresuotomis šalimis procedūra, negali sustabdyti to paties reglamento 59 straipsnyje numatyto apeliacijos pateikimo termino eigos (šiuo klausimu žr. 2009 m. liepos 1 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Okalux prieš VRDT — Messe Düsseldorf (OKATECH)*, T-419/07, Rink. p. II-2477, 34 punktą).

102 Be to, reikia atmesti šalies argumentus dėl to, kad apeliacijos procedūros ir panaikinimo procedūros koegzistavimas nesuderinamas.

103 Pirma, netgi darant prielaidą, kad dviejų procedūrų koegzistavimas iš tikrųjų yra nesuderinamas, bet kuriuo atveju tokia išvada neleidžia netaikyti besąlyginių, aiškių ir tikslių teisės aktų nuostatų, susijusių tiek su panaikinimo sąlygomis, tiek su apeliacijoms Apeliacinėje taryboje taikomais terminais.

104 Antra, tariamas nesuderinamumas neįrodytas. Viena vertus, panaikinimo procedūra gali būti užbaigta greitai ir ją reikia užbaigti per šešių mėnesių terminą nuo pranešimo apie sprendimą. Nors, atsižvelgiant į procedūrai taikytinus terminus, mažai tikėtina, kad Apeliacinė taryba priimtų sprendimą prieš pasibaigiant panaikinimo procedūrai, tai tik reikštų, kad tuo atveju, jeigu Apeliacinės tarybos patvirtintas sprendimas vėliau būtų panaikintas, turėtų būti priimtas naujas sprendimas, o tuo atveju, jeigu Apeliacinė taryba sprendimą pripažintų negaliojančiu, šio sprendimo panaikinimo procedūra netektų savo dalyko. Kita vertus, netgi darant prielaidą, kad sprendimas, dėl kurio pateikta apeliacija, būtų panaikintas, tokiu atveju Apeliacinė taryba turėtų konstatuoti, kad nebėra reikalo priimti sprendimo dėl apeliacijos. Taigi ieškovė visiškai neturi pagrindo teigti, kad paraleliai pradėjus panaikinimo procedūrą ir pateikus apeliaciją dėl to paties sprendimo galėtų būti pasiektas nesuderinamas rezultatas.

105 Galiausiai tai, kad per panaikinimo procedūrą, kuri yra nepriklausoma nuo Reglamento Nr. 40/94 57 ir paskesniuose straipsniuose numatytos apeliacijos procedūros, ieškovė ginčija 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo pagrįstumą, negali būti laikoma dėl nagrinėjamo sprendimo pateikta apeliacija. Iš tikrųjų apeliacijai pateikti taikomi procedūriniai (įskaitant mokesčio sumokėjimą) ir formalūs reikalavimai, kurių ieškovė neįvykdė. Bet kuriuo atveju, net jeigu 2007 m. liepos 23 d. ieškovės pateiktas pastabų laiškas galėtų būti laikomas apeliacija dėl 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo, tokia apeliacija būtų pateikta praleidus terminą.

106 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, jog ieškovė neturi pagrindo teigti, kad tai, jog buvo įteiktas 2007 m. birželio 8 d. laiškas, sustabdė apeliacijos termino eigą, kuri prasidėjo pranešus apie pirminę 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakciją.

— Dėl ieškovės argumentų, susijusių su teisėtų lūkesčių apsaugos principu

107 Ieškovė teigia, kad galėjo pateikti apeliaciją dėl iš dalies pakeistos 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijos, remdamasi teisėtais lūkesčiais, kuriuos sukėlė 2007 m. gruodžio 19 d. Protestų skyriaus nario rašytas laiškas (žr. šio sprendimo 22 punktą). Ji taip pat tvirtina, jog šio principo užtikrinimas reikalauja, kad VRDT jai nurodytų, jog tai, kad įteikiamas 2007 m. birželio 8 d. laiškas, kuriuo jai buvo pranešta apie VRDT ketinimą panaikinti 2007 m. gegužės 16 d. sprendimą (žr. šio sprendimo 17 punktą), nesustabdo apeliacijos termino eigos.

108 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką, net nesant atitinkamo akto, galimybę remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu turi kiekvienas privatus asmuo, kuriam konkrečiomis garantijomis institucija sukėlė pagrįstų lūkesčių. Tokias garantijas, neatsižvelgiant į jų pateikimo formą, sudaro tiksli, nesąlyginė ir nuosekli informacija iš teisėtų ir patikimų šaltinių (žr. 2006 m. balandžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kachakil Amar prieš VRDT (Ligne longitudinale terminée en triangle)*, T-388/04, neskelbiamo Rinkinyje, 26 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

109 Tačiau šio principo pažeidimu negalima remtis tuo atveju, kai administracija tikslių garantijų nesuteikė (žr. 2006 m. vasario 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *TEA-CEGOS ir STG prieš Komisiją*, T-376/05 ir T-383/05, Rink. p. II-205, 88 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

110 Taigi pagal teismo praktiką šalis negali remtis administracijos nutylėjimu siekdama remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu. Tokiomis aplinkybėmis tai, kad 2007 m. birželio 8 d. šalims siųstame laiške, kuriuo Protestų skyriaus narys informavo apie šio skyriaus ketinimą panaikinti 2007 m. gegužės 16 d. sprendimą, nenurodyta, kad pradėjus panaikinimo procedūrą nenutrūks arba nenustos Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje numatyto termino eiga, negali būti laikoma aplinkybe, dėl kurios ieškovei gali atsirasti pagrįstų lūkesčių dėl šio termino, kuris yra imperatyvus ir apie kurio buvimą jai, beje, buvo priminta pranešant apie 2007 m. gegužės 16 d. sprendimą, eigos nutrūkimo arba sustabdymo.

111 Vis dėlto neginčijama, kad 2007 m. gruodžio 19 d. laišku VRDT atstovas šalims nurodė, jog iš dalies pakeista 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcija yra sprendimas, dėl kurio galima pateikti apeliaciją per terminą, prasidėjusį nuo pranešimo apie šią naują 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakciją.

112 Reikia konstatuoti, jog šiame laiške tik Protestų skyriaus šalims nurodoma, kad jos gali pateikti apeliaciją dėl iš dalies pakeistos 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijos, apie kurią joms buvo pranešta 2007 m. lapkričio 26 dieną. Tokia nuoroda tiksliai ir besąlygiškai nereiškė, kad ieškovė dar galėjo tuo metu pateikti apeliaciją dėl 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo, kuris, kaip tik buvo nuspręsta (žr. šio sprendimo 93–95 punktus) nagrinėjamu atveju, yra vienintelis teisinių padarinių sukeliantis aktas.

113 Bet kuriuo atveju ieškovė neturi pagrindo remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu, siekdama neprarasti apeliacijos teisės praleidus terminą; šią teisę ji prarado nepateikusi apeliacijos dėl pirminės 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijos per jai nustatytą terminą.

114 Iš tiesų, kalbant apie galimybę remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu, siekiant neprarasti teisės praleidus terminą, iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad

ieškovas turi turėti galimybę remtis lūkesčiais, pagrįstais tiksliomis garantijomis, kurias pateikė administracija ir kurie galėjo lemti teisės subjekto, kuris elgėsi sąžiningai ir parodė tokį rūpestingumą, kokio reikalaujama iš įprastai informuoto ūkio subjekto, pateisinamą klaidą (2000 m. gruodžio 13 d. Teisingumo Teismo nutarties *Sodima prieš Komisiją*, C-44/00 P, Rink. p. I-11231, 50 punktas).

115 Nagrinėjamu atveju ieškovė, atsižvelgiant į tai, kad apeliacijos terminas imperatyvus ir apie tai jai, be to, buvo priminta pranešant apie pirminę 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakciją, per šį terminą nepateikusi apeliacijos dėl šio sprendimo, net kaip atsargumo priemonės, neįrodė įprastai reikalaujamo rūpestingumo, kad galėtų remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu (šiuo klausimu žr. 101 punkte minėto Sprendimo *OKATECH* 53 punktą).

116 Iš to, kas išdėstyta, matyti, jog ieškovė neturi pagrindo teigti, kad Apeliacinė taryba klaidingai atmetė kaip nepriimtiną apeliaciją tiek, kiek joje buvo siekiama užginčyti Protestų skyriaus priimto sprendimo pagrįstumą.

Dėl reikalavimo, kad Bendrasis Teismas atmestų visą protestą

VRDT argumentai

117 VRDT teigia, kad Bendrojo Teismo kompetencija apibrėžta Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnis) ir todėl ji apima tik Apeliacinės tarybos sprendimų teisėtumo kontrolę, kurią atlikus šie

sprendimai prireikus gali būti tik panaikinti arba pakeisti. Todėl ieškovės prašymas, kad Teismas atmestų protestą, nepriimtinas.

Bendrojo Teismo vertinimas

118 Antroje reikalavimų dalyje ieškovė visų pirma prašo panaikinus ginčijamą sprendimą atmesti visą ankstesnio vaizdinio Ispanijos prekių ženklo *dm* savininko pateiktą protestą.

119 Pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 3 dalį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 3 dalis) Sąjungos teismas turi jurisdikciją panaikinti arba pakeisti Apeliacinės tarybos sprendimus. Šiuo požiūriu prašymą, kad Bendrasis Teismas priimtų sprendimą, kurį, anot šalies, turėjo priimti Apeliacinė taryba, apima Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 3 dalyje numatyta teisė pakeisti Apeliacinės tarybos sprendimus (šiuo klausimu žr. 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Koipe prieš VRDT – Aceites del Sur (La Española)*, T-363/04, Rink. p. II-3355, 29 ir 30 punktus ir 2009 m. vasario 11 d. Pirmosios instancijos teismo *sprendimo Bayern Innovativ prieš VRDT – Life Sciences Partners Perstock (LifeScience)*, T-413/07, neskelbiamo Rinkinyje, 14–16 punktai).

120 Vis dėlto, kaip tik ką nuspręsta (žr. šio sprendimo 116 punktą), Apeliacinė taryba teisingai pritaikė apeliacijos priimtinumo normas, kai padarė išvadą, kad ieškovė nebeturėjo teisės ginčyti Protestų skyriaus sprendimo dėl protesto pagrįstumo. Remiantis tuo darytina išvada, jog ieškovės reikalavimą, kad Bendrasis Teismas atmestų minėtą protestą, galima tik atmesti.

Dėl reikalavimo, kad Bendrasis Teismas grąžintų bylą VRDT

VRDT argumentai

121 VRDT tvirtina, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 6 dalis) ji privalo imtis Bendrojo Teismo sprendimams vykdyti būtinų priemonių. Todėl Bendrajam Teismui pateikti prašymai nurodyti VRDT yra nepriimtini.

Bendrojo Teismo vertinimas

122 Pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 6 dalis) VRDT privalo imtis Sąjungos teismo sprendimams vykdyti būtinų priemonių. Remiantis tuo darytina išvada, kad ieškovės subsidiariai Bendrajam Teismui pateikti reikalavimai grąžinti bylą VRDT neturi dalyko ir dėl to nepriimtini.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

123 Ieškovės reikalavimą, kad iš protestą pateikusios šalies būtų priteistos bylinėjimosi išlaidos, galima tik atmesti, nes protestą pateikusi šalis neįstojo į bylą Bendrajame Teisme.

124 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Vis dėlto pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalį Bendrasis Teismas gali įpareigoti šalį, net jei ši laimėjo bylą, atlyginti išlaidas, kurias, Teismo manymu, dėl jos nepagrįstų arba nesąžiningų veiksmų patyrė priešinga šalis.

125 Nagrinėjamos bylos aplinkybėmis reikia atsižvelgti visų pirma į tai, kad pirminės 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakcijos motyvai nesuprantami, antra, į neteisėtumo, kuris buvo padarytas pranešant apie iš dalies pakeistą 2007 m. gegužės 16 d. sprendimo redakciją, didelę svarbą ir, trečia, į tai, kad ieškovė buvo raginama pateikti apeliaciją Apeliacinėje taryboje laišku, kurį VRDT jai išsiuntė 2007 m. gruodžio 19 d. Todėl darytina išvada, kad, vadovaujantis Procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalimi, ieškovė visas išlaidas šioje byloje patyrė dėl VRDT nepagrįstų veiksmų, todėl iš VRDT reikia priteisti visas bylinėjimosi išlaidas, net jei ieškovė nepateikė tokių reikalavimų.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

1. Panaikinti 2008 m. spalio 30 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 28/2008-1), susijusį su protesto procedūra tarp *Distribuciones Mylar, SA* ir *dm-drogerie markt GmbH & Co. KG*, tiek, kiek juo nebuvo

pripažinta niekinė iš dalies pakeista 2007 m. gegužės 16 d. Protestų skyriaus sprendimo redakcija.

2. Atmesti likusią ieškinio dalį.

3. Priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Paskelbta 2011 m. rugsėjo 9 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.